

[Arne Melchior]

af et slagord, men jeg skal da gerne på ny således foranlediget understrege, at jeg absolut ønsker både en tunnel og S-tog ført ud på Amager.

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Jeg skal så gå videre i rækken af besvarelser og begynde med hr. Bilgrav-Nielsen, som indleder med at beklage, at den trafikpolitiske redegørelse ikke kom frem ved begyndelsen af folketingsåret. Det kan jeg som hr. Bilgrav-Nielsen selvfølgelig godt ærgre mig over, men forskellige omstændigheder har altså gjort, at den først er kommet nu. Det er formentlig også velkendt for hr. Bilgrav-Nielsen, men sagen bliver jo ikke glemt af den grund; den vil naturligvis kunne bruges også under kommende drøftelser i dette Ting.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at jeg var meget glad for en af hans sætninger, nemlig den sætning, at man ikke blot kan sige ja til alt. Det forstod jeg helt tydeligt og helt klart gælder alle områder, og det var en vigtig bemærkning, for den er oven i købet i nøje overensstemmelse med det, fru Aase Olesen for nylig har givet udtryk for her i Tinget på en anden måde. Hun sagde det bare med et enkelt udtryk, idet hun sagde: man må prioritere, og det er også det, hr. Bilgrav-Nielsen vil. Man kan heller ikke blot sige ja til alt, når det gælder den kollektive trafik; også på dette punkt må man nødvendigvis prioritere.

For så vidt angår spørgsmålet om DSB og dets driftsresultat siger det næsten sig selv, at jo bedre det bliver, jo bedre bliver også mulighederne for at komme videre.

Dernæst en enkelt bemærkning om DSBs underskud. Det er og bliver en urimelighed, at man betragter DSBs underskud isoleret og bare noterer sig, at DSB har et underskud af en eller anden størrelsesorden. Det er rigtigt, at der er et bestemt underskud, når man stiller tallene op – det kan ingen benægte, og ingen vil gøre det – men det er udtryk for en vis form for sparekassékassermentalitet, når man alene taler om DSBs underskud og ikke sætter det i forhold til den situation, at DSB ikke var der. For hvis DSB ikke havde været der, hvad havde udgifterne og omkostningerne så været? Det synes jeg man skal

have med, når man drøfter spørgsmålet om DSBs underskud.

Må jeg i øvrigt sige til hr. Bilgrav-Nielsen, for så vidt angår investeringerne i 1988 og i de kommende år, at handlingsplanens tal for DSBs investeringer i de kommende år naturligvis – og med streg under naturligvis – er helt foreløbige tal, der er udarbejdet med udgangspunkt i finansloven for 1987, selv om der ind mellem er foretaget nogle enkelte mindre justeringer. Men regeringens udspil for 1988 og de følgende tre år vil naturligvis først foreligge, når finanslovsforslaget er udarbejdet, og jeg vil derfor henstille, at vi venter med at behandle dette spørgsmål, til vi skal drøfte finanslovsforslaget.

Der skal ikke herske tvivl om, at jeg lægger vægt på, at vi kan fastholde trafikinvesteringerne på et stabilt niveau igennem en længere årrække. Det giver stabilitet og mulighed for overblik over en periode, således at der ikke går kludder i rækkerne, og det kan give virksomhederne et godt grundlag for at disponere langsigtet og opnå en god og rationel udnyttelse af ressourcerne. Men det betyder selvfølgelig ikke, at vi kan friholde trafikområdet for de generelle justeringer af økonomien, som vi jo desværre må erkende ikke er så god endnu, som vi kunne ønske os det.

Dernæst vil jeg gerne svare hr. Arne Melchior, som, så vidt jeg kan se, har haft både lup og skarpe briller på i lighed med hr. Jimmy Stahr, men det skal hr. Arne Melchior da ikke have utak for, fordi netop det kan være med til at afklare nogle problemer. Det er rigtigt, at der i rapporten bruges udtrykket »bør«, men man kan godt sætte udtrykket »skal« ind, og jeg vil gerne give tilsagn om at gøre det, hvis det i øvrigt praktisk og teknisk er muligt at tage et initiativ. Det er altså hensigten, at man i det omfang, man kan gøre det, gør en indsats for de handicappede, for jeg er lige så ivrig efter at gøre forholdene for handicappede bedre og bedre dag for dag. Det er rigtigt, at venlige ord ikke er nok, men hr. Arne Melchior må vel give mig ret i – han har jo selv en stor del af æren for det – at der igennem de senere år er sket vældig meget på handicapområdet. Jeg har med glæde noteret mig, at de handicappedes organisationer også har givet udtryk for tilfredshed med den måde, Ministeriet for Offentlige Arbejder har håndteret spørgsmålet